

ข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์

เรื่อง การเฝ้าระวังป้องกันดูแลโรคไข้เลือดออก

โรคไข้เลือดออก เป็นปัญหาสาธารณสุขของไทยมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน ทำไมเราถึงจัดปัญหานี้ให้หมดไปไม่ได้สักที ก็เพราะว่าเรายังมีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงอยู่ และภูมิประเทศของเราเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตและแพร่พันธุ์ของยุง ซึ่งเป็นเรื่องสุดนิสสัยที่จะกำจัดยุงให้หมดไปได้ ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุด ก็คือการไม่สร้างแหล่งเพาะพันธุ์ยุงเพิ่มขึ้น ช่วยกันทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ที่มีอยู่เดิมให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และป้องกันตนเองมิให้ถูกยุงกัด นี่คือนิสัยที่ทุกคนควรทำ

โรคไข้เลือดออก ทำไมถึงได้น่ากลัวนัก เพราะผู้ที่ได้รับเชื้อเข้าไปนั้นจะเกิดปัญหาระบบหลอดเลือดและระบบไหลเวียนเลือดนั้นคือเส้นเลือดฝอยเปราะและแตกได้ง่าย มีการรั่วของน้ำเหลืองออกมานอกเส้นเลือด กลไกการแข็งตัวของเส้นเลือดจะผิดปกติ อันนำไปสู่อาการที่พบ คือ การมีเลือดออกตามผิวหนังและในอวัยวะต่างๆของร่างกาย นั่นเอง เมื่อไม่นานมานี้ในพื้นที่ของเรา ได้มีผู้ป่วยไข้เลือดออกเสียชีวิตไปแล้ว ๑ ราย ทราบว่าเป็นเด็กอายุ ๔ ปี ซึ่งในตอนแรกที่ป่วย เด็กไม่มีอาการแสดงที่รุนแรงแต่อย่างใด แต่ในระยะ ๒ - ๓ วันต่อมา เด็กได้เข้าสู่ระยะช็อก เมื่อนำเด็กส่งโรงพยาบาลปรากฏว่าแพทย์ไม่สามารถช่วยชีวิตได้ทัน เหตุเกิดเช่นนี้ บ่งบอกว่าเราจำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังและป้องกันโรคเลือดออกอย่างถูกต้องมากขึ้น และจะต้องมีวิธีการจัดการดูแลผู้ป่วยให้ดีขึ้น ซึ่งทางเทศบาลตำบลหัวสะพาน มีความห่วงใยและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเฝ้าระวังป้องกันดูแลโรคไข้เลือดออกให้กับประชาชนได้อย่างชัดเจน ในการดูแลจัดการตนเองและครอบครัวให้มีความปลอดภัย จากโรคไข้เลือดออกได้มากขึ้น

โรคไข้เลือดออก เป็นโรคติดต่อที่นำโดยยุงลายเป็นพาหนะนำโรคเมื่อยุงลายกัดผู้ป่วยคนหนึ่งแล้ว เชื้อจะไปเพิ่มจำนวนในกระเพาะยุง แล้วจะเคลื่อนไปอยู่ที่ต่อมน้ำลายของยุง และสามารถแพร่เชื้อไปยังอีกคนหนึ่งได้ โดยกัดคนภายในบ้านเดียวกัน หรือในละแวกเดียวกันก็ได้ ในกรณีที่มีการระบาดหนัก เราจะเห็นว่ามีการระบาดเกิดขึ้นได้ทั้งหมู่บ้านเลยทีเดียว ดังนั้นหากพื้นที่ใดเกิดผู้ป่วยขึ้นหรือเพียงสงสัยว่าป่วยเป็นไข้เลือดออก ขอให้รีบนำผู้นั้นส่งโรงพยาบาล เพื่อทำการวินิจฉัยโรคให้ชัดเจน ซึ่งการเจาะเลือดและผลเลือดจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะขึ้นสูตรโรคได้ชัดเจน เช่น ถ้าผู้ป่วยเป็นไข้เลือดออก จะมีความเข้มข้นของเลือดสูง เม็ดเลือดขาวและเกร็ดเลือดต่ำ กว่าปกติ เป็นต้น ซึ่งผลเลือดและอาการแสดงจะทำให้แพทย์สามารถบอกได้ว่าผู้ป่วยมีอาการอยู่ในระยะใด ซึ่งไข้เลือดออกจะมีอาการของโรค ๓ ระยะดังนี้

ระยะที่ ๑ ระยะไข้ คือ ช่วง ๒ - ๗ วัน หลังเชื้อเข้าสู่ร่างกาย ผู้ป่วยจะมีไข้สูงอย่างเฉียบพลันและต่อเนื่อง เมื่อวัดไข้จะพบว่า มีไข้สูงเกิน ๓๘.๕ องศาเซลเซียส ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามตัว อาจจะมีปวดกระดูกและข้อบ้าง มีปวดท้องบริเวณลิ้นปี่ เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน บางรายอาจมีเจ็บคอ คอแดงหรือไอเล็กน้อย อาจมีท้องผูกหรือถ่ายเหลวบ้าง มีเลือดออกตามผิวหนังเป็นจุดๆ ตามแขนขา ลำตัว ถ้าทดสอบทำทูนิเกต์ (รัดต้นแขนขา) จะให้ผลบวก และหากมีอาการรุนแรงจะมีภาวะเลือดออกที่อวัยวะต่างๆในร่างกาย เช่น ถ้ามีเลือดออกในทางเดินอาหารผู้ป่วยจะมีอาการอาเจียนและอุจจาระเป็นเลือด อาจมีถ่ายดำ (เป็นเลือดเก่าๆ) หรือเป็นเลือดสดๆก็ได้ ตับจะโต และเมื่อแพทย์ตรวจจะพบกตเจ็บที่ตับและม้าม

ระยะที่ ๒ ระยะช็อก ช่วงนี้ไข้จะลดลง แต่มีอาการเลือดออกมากขึ้น ผู้ป่วยจะมีอาการซีด บวม หายใจหอบ ปัสสาวะออกน้อย กระสับกระส่าย ซึมลง ตัวเย็น รับประทานอาหารไม่ได้ ไตจะวาย ระยะนี้ หลังไข้ลดลง ๑ - ๒ วันแรก จะต้องสังเกตอาการผู้ป่วยให้ดี ผู้ป่วยมักมีอาการช็อกเกิดขึ้น ถ้าผลเลือด มีความเสี่ยง ควรให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลจากแพทย์อย่างใกล้ชิดในโรงพยาบาล จนกว่าพ้นระยะปลอดภัย

ระยะที่ ๓ ระยะฟื้นไข้หรือฟื้นตัว ช่วงนี้ผู้ป่วยอาจจะมีไข้อยู่บ้าง แต่อาการทั่วไปดีขึ้น สามารถ รับประทานอาหารได้มากขึ้น ก็ควรให้ผู้ป่วยได้รับอาหารที่มีประโยชน์อย่างเต็มที่ เช่น ข้าว ผัก ปลา กุ้ง ส้ม เป็นต้น และหลังระยะฟื้นไข้ ๕ วัน ควรระวังมิให้ถูกยุงกัดซ้ำ เพราะจะทำให้เกิดอาการป่วย ขึ้นใหม่ที่รุนแรง และเพื่อป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นอีกด้วย เพราะในระยะนี้เชื้อยังอยู่ในร่างกายของผู้ป่วย จนกว่าผู้ป่วยได้หายดีแล้ว

ด้วยความปรารถนาดี
จากกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลหัวสะพาน
โทรศัพท์ ๐๓๒ - ๗๗๑๕๖๑